پاسخ تمرینهای سری سوم Programming Languages

Concepts in Programming Languages – Mitchell Q 4.3)

With Renaming:

$$(\lambda x. \lambda y. xy) (\lambda x. xy) \rightarrow (\lambda x. \lambda y. xy) (\lambda z. zw) \rightarrow (\lambda y. (\lambda z. zw) y) \rightarrow (\lambda y. yw)$$

Example: $(\lambda y. yw)$ a \rightarrow aw (w is a free variable in the abstraction)

Without renaming:

$$(\lambda x. \lambda y. xy) (\lambda x. xy) \rightarrow (\lambda y. (\lambda x. xy) y) \rightarrow (\lambda y. yy)$$

Example: $(\lambda y. yy)$ a \rightarrow aa (the second y is not a free variable in the abstraction and it is bounded!)

Q 4.4)

a.
$$((\lambda f. \lambda g. f(g 1)) (\lambda x. x+4)) (\lambda y. 3-y) \rightarrow (\lambda g. (\lambda x. x+4) (g 1)) (\lambda y. 3-y) \rightarrow$$

$$(\lambda x. x+4) ((\lambda y. 3-y) 1) \rightarrow (((\lambda y. 3-y) 1) + 4) \rightarrow 6$$

b.
$$((\lambda f. \lambda g. f(g 1)) (\lambda x. x+4)) (\lambda y. 3-y) \rightarrow (\lambda g. (\lambda x. x+4) (g 1)) (\lambda y. 3-y) \rightarrow$$

$$(\lambda x. x+4) ((\lambda y. 3-y) 1) \rightarrow (\lambda x. x+4) 2 \rightarrow 6$$

Q 4.6)

$$f := \lambda g. g g$$

main ::=
$$f f = (\lambda g. g g) (\lambda g. g g) \rightarrow (\lambda g. g g) (\lambda g. g g) \rightarrow (\lambda g. g g) (\lambda g. g g) \rightarrow ...$$

This reduction doesn't finish! (divergence)

Q(4.8)

a.
$$C[[x := 1; x := x + 1]](s_0) = C[[x := x + 1]](C[[x := 1]](s_0)) = C[[x := x + 1]](s_1) = s_2$$

$$s_0 = \{ (x,0) \}$$

$$s_1 = \{ (x,1) \}$$

$$s_2 = \{ (x,2) \}$$

b.
$$C[[x := 1; x := x + 1]](s) = C[[x := x + 1]](C[[x := 1]](s)) = C[[x := x + 1]](s_1) = s_2$$

```
s = \{ (x,uninit) \}

s_1 = \{ (x,1) \}

s_2 = \{ (x,2) \}
```

because x initialized at s, so the value of x in s isn't effective in calculation.

Q 4.9)

```
a. C[[x := 0; y := 0; if x = y then z := 0 else w := 1]](s_0)
= C[[y := 0; if x = y then z := 0 else w := 1]] (C[[x := 0]] (s_0))
= C[[if x = y then z := 0 else w := 1]] (C[[y := 0]](s_1))
= C[[ if x = y then z := 0 else w := 1 ]] (s_2)
= if E[[x=y]](s2) = error or c[[z:=0]](s) = error or c[[w:=1]](s) = error then error
 else c[[z := 0]](s_2) + c[[w := 1]](s_2)
= modify(s_0, x, init) and modify(s_0, y, init)
z and w is uninit (because both of them aren't initialized in "then" and "else" expression)
s_0 = \{(x,uninit),(y,uninit),(z,uninit),(w,uninit)\}
s_1 = \{(x,0),(y, uninit),(z, uninit),(w, uninit)\}
s_2 = \{(x,0),(y,0),(z, uninit),(w, uninit)\}
b. C[[if \ x = y \ then \ z := y \ else \ z := w]](s)
= if E[[x=y]](s) = error or c[[z:=0]](s) = error or c[[w:=1]](s) = error then error
 else c[[z := 0]](s) + c[[w := 1]](s)
= modify(s, x, init) and modify(s, y, init)
z and w is uninit (because both of them aren't initialized in "then" and "else" expression )
```

 $s = \{(x,init), (y,init), (z,uninit), (w,uninit)\}$

Q 4.13)

a. به دلیل وجود assignment در زبانهای imperative و داشتن side effect نمی توان ارزیابی موازی داشت و به این دلیل که در ذات زبانهای functional است، این گونه زبانها در سیستمهای بزرگ موازی (همروند) کاربرد دارد.

b. زبانهای functional سربار اضافه بیشتری به سیستم تحمیل می کند که در مباحث تئوری مطرح نمی شود. در مباحث تئوری به ذخیره شدن state ها در imperative اشاره می شود.

بعضی از ساختمان داده ها با زبان های functional راحت تر کار می کند در حالی که همان ساختمان داده با زبان functional کارهای دیگری باید انجام شود.heavy allocation در زبانهای functional ذاتی است.

همه این موارد باعث می شود تا حجم بیشتری حافظه توسط زبانهای functional مصرف شود.

Instructions were very simple, which made hardware implementation easier

c. باتوجه به فرضیات مطرح شده ، زبانهای functional به executable های بزرگتری بعد از کامپایل نیاز دارند ولی زبانهای imperative به این که state و ذخیره assignment ها را دارند . اما در کاربردهای امروزی باتوجه به این که زبانهای assignment هم قابلیت تعریف higher-order function و هم garbage collector را دارند به های بزرگتری نیاز دارند.

d. این مسائل باعث شد تا در انتخاب بین functional و imperative بیشتر به imperative توجه شود و در موارد خاص (مثل محاسبات موازی) به functional روی بیاورند.

e. هنوز هم بعضی از افراد به functional عقیده دارند و اعتقاد دارند که همه برنامه ها را می توان راحت تر در e نوشت و عده دیگری به زبان های imperative اعتقاد دارند.

Q 4.14)

۱) بعضی از زبانهای functional برای همروندی و موازیسازی طراحی نشدند و لذا به طور کلی این قابلیت را ندارند.

۲) ممکن است بعضی از زبانهای functional در ظاهر syntax باشند ولی در هنگام

implementation، طبق زبانی imperative شود. (از assignment شود)

Types and Programming Languages – Pierce

```
Q_{5.2.2}
scc = \lambda n . \lambda s . \lambda z . n s (s z)
e.g.: scc(c2) \rightarrow (\lambda n \cdot \lambda s \cdot \lambda z \cdot n s(sz)) c2 \rightarrow \lambda s \cdot \lambda z \cdot c2 s(sz) \rightarrow \lambda s \cdot \lambda z \cdot (\lambda s \cdot \lambda z \cdot s(sz))
s(sz) \rightarrow \lambda s \cdot \lambda z \cdot (\lambda z \cdot s(sz))(sz) \rightarrow \lambda s \cdot \lambda z \cdot (s(s(sz))) = c3
Q(5.2.4)
power = \lambda x. \lambda y. x ( times y ) c1
power2 = \lambdam. \lambdan. m n
Q_{5.2.8}
nil = pair tru tru
cons = \lambda h \cdot \lambda t \cdot pair fls (pair h t)
isnil = fst
head = \lambda h . fst (snd h)
tail = \lambda t . snd ( snd t )
OR
nil = \lambda c. \lambda n. n
cons = \lambda h. \lambda t. \lambda c. \lambda n. c h (t c n)
head = \lambda l. l (\lambda h. \lambda t. h) fls
tail = \lambda l. fst (l (\lambda x. \lambda p. pair (snd p) (cons x (snd p))) (pair nil nil))
isnil = \lambdal. l (\lambdah. \lambdat. fls) tru
Q 5.2.11)
sum = \lambda m \cdot \lambda n \cdot test (isnil n) (\lambda x \cdot c0) (\lambda x \cdot (plus (head n) (m (tail n)))) c0
```

Q 5.3.6)

For beta-reduction:

sumlist = fix sum

$$\frac{\mathsf{t}_1 \longrightarrow \mathsf{t}_1'}{\mathsf{t}_1 \; \mathsf{t}_2 \longrightarrow \mathsf{t}_1' \; \mathsf{t}_2} \tag{E-APP1}$$

$$\frac{\mathsf{t}_2 \longrightarrow \mathsf{t}_2'}{\mathsf{t}_1 \; \mathsf{t}_2 \longrightarrow \mathsf{t}_1 \; \mathsf{t}_2'} \tag{E-APP2}$$

$$(\lambda x.t_{12}) t_2 \rightarrow [x \mapsto t_2]t_{12}$$
 (E-APPABS)

It is like those rules, but in judgments, we have term t_1 and t_2 , not value v_1 and v_2 . (Because it isn't necessary that is be value.)

For normal-order: (left-most and outermost)

$$\frac{\mathsf{na}_1 \longrightarrow \mathsf{na}_1'}{\mathsf{na}_1 \ \mathsf{t}_2 \longrightarrow \mathsf{na}_1' \ \mathsf{t}_2} \tag{E-APP1}$$

$$\frac{\mathsf{t}_2 \longrightarrow \mathsf{t}_2'}{\mathsf{nanf}_1 \; \mathsf{t}_2 \longrightarrow \mathsf{nanf}_1 \; \mathsf{t}_2'} \tag{E-APP2}$$

$$\frac{\textbf{t}_1 \rightarrow \textbf{t}_1'}{\lambda \textbf{x}.\textbf{t}_1 \rightarrow \lambda \textbf{x}.\textbf{t}_1'} \tag{E-Abs}$$

$$(\lambda x.t_{12}) t_2 \rightarrow [x \mapsto t_2]t_{12}$$
 (E-APPABS)

 $\begin{array}{ll} na ::= x \mid t_1 \ t_2 & \text{(for non-abstractions)} \\ nf ::= \lambda x \ . \ nf \mid nanf & \text{(for normal forms)} \\ nanf ::= x \mid nanf \ nf & \text{(for non-abstraction normal form)} \end{array}$

For lazy evaluation (or call-by-value):

$$\frac{\mathsf{t}_1 \to \mathsf{t}_1'}{\mathsf{t}_1 \; \mathsf{t}_2 \to \mathsf{t}_1' \; \mathsf{t}_2} \tag{E-APP1}$$

$$(\lambda \mathsf{X}. \mathsf{t}_{12}) \; \mathsf{t}_2 \to [\mathsf{X} \mapsto \mathsf{t}_2] \mathsf{t}_{12} \tag{E-APPABS}$$

Because this strategy is substitution name and at last evaluate names and this strategy doesn't allow to reduction in abstraction.